

Miroslav Čáslavský

S MOŘEM PŘED SEBOU, S OLYMPEM ZA ZÁDY

Apartmánový dům Orion vybuudovalo Odborové sdružení železničářů pro účely rekreace svých členů a jejich rodinných příslušníků. Na snímku skupina seniorů z RRS OSŽ

Rekreační středisko OSŽ Orion se nachází v řeckém městečku Leptokaria, které leží na hlavní dopravní tepně mezi Soluní (Thessaloníki) a hlavním městem Řecka Aténami. Doprava autobusem z letiště v Soluni do Leptokarie trvá zhruba půldruhé hodiny, která velice rychle uběhne při zajímavém vyprávění doprovázející průvodkyně o historii i současnosti Řecka. Apartmánový dům Orion leží téměř v centru klidného šestitisícového městečka a od oblázkovo-písečné pláže Egejského moře dělí rekreanty patnáct minut pomalé chůze, při níž musí člověk překonat podchodem železniční trať mezi Soluní a Aténami. V samotné Leptokarii je také železniční zastávka, díky níž je možno celkem pohodlně navštívit zajímavá místa v okolí – od Atén až do Soluně. Vidět je zde možno nejen regionální vlaky, ale i bílé rychlovlaky, tvarem podobné našim Pendolím.

nům. Pokladna na nádraží je otevřena od rána až do večera.

Řecko má tři roční období – květu (březen–červen), sucha (červenec–říjen) a deště (listopad–únor). Pobyt na pláži je příjemný zvláště v době končícího období květu – pláž dosud není přeplněna rekreanty, vzduch i voda mají přijatelnou teplotu a při procházkách městečkem člověk může nasát klidnou atmosféru tohoto letoviska. Každé úterý se v centru konají trhy, při nichž domácí trhovníci nabízejí své výpěšky, od prvních meruněk a třešní až po čerstvá vejce či výborný med, jakož i nabídku zdejších mořských ryb a mořských plodů, v pozdějším období pak další produkty, podle toho, jak postupně dozrávají. Ceny jsou přitom podobné jako u nás, někdy i nižší. Již samotná procházka tržištěm zaujme člověka svým koloritem – hlasitým nabízením svého zboží, nabídkou ochut-

nání a nefalšovaným úsměvem. Nakonec si člověk něco koupí, i když to třeba původně neměl v úmyslu, a nikdy neprohloupí. Na rozdíl od jiných čistě turistických letovisek je v Leptokarii možné vidět i běžný řecký život – práci na zahrádkách, chov slepic, sousedské posezení před domem.

Původně rybářská osada se postupem let proměnila v městečko, které je přitažlivé svými uličkami, domy, obchůdky i stánky se suvenýry. Leptokarie sice postrádá historické centrum, ale trochu ho nahrazuje kamenný kostelík svatého Mikuláše, patrona rybářů, námořníků a všech mořeplavců. Domy jsou převážně nové, ty nejstarší pocházejí z padesátých let minulého století, kdy původní vesnici na svazích Olympu postihlo zemětřesení a starousedlíci získali jako odškodnění pozemky u moře. Domy jsou moderní, převážně tříposchodové, s rozlehlými terasami, přitom každý z nich má svoji originální podobu. Mnohé z nich slouží k ubytování turistů toužících po zdejších plážích a průzračně čistém moři. Procházka Leptokarii může být někdy orientačním oříškem (a to nejen proto, že Leptokarie znamená řecky drobný ořech), neboť domy jsou si hodně podobné a ulice pravoúhlé v několika řadách nad sebou. Ale jako orientační bod spolehlivě slouží zdejší náměstíčko, kam se při cestě směrem k moři vždy dostanete.

Leptokarie je součástí Olympské riviéry (oblast Pieria), přičemž mohutné pohoří Olymp, resp. jeho předhůří, se tyčí přímo nad městečkem. Při koupání v moři tak člověk může obdivovat tyto vysoké hory, mezi nimiž je nejvyšší hora Mytikas (2918 m.n.m) – ta ale z Leptokarie vidět není. Zdatný turista se může vydat na kratší či delší výlet do tohoto sídla bohů, z nichž nejvýznamnější je Zeus – bůh počasí a hor. Ještě začátkem června bylo na vrcholcích Olympu možno pozorovat zbytky sněhu.

Zajímavý výlet je možno podniknout také do bahenních lázní, kde v odsolovacích nádržích je tak slaná voda, že člověka nadnáší.

Apartmánový dům Orion je rekreačním OSŽ otevřen od začátku června do konce září. Volný termín „nultého“ běhu v době od 30. května do 9. června využili členové Republikové rady seniorů OSŽ, kteří sem zavítali nejen za rekreací, ale volného času využili i k improvizovanému krátkému jednání. Zdejší správce, pan Panjotis, je zasloužilý seznámil rovněž s aktuální problematikou seniorů v Řecku, které v posledních letech prošlo de facto nucenou správou, muselo osekávat ve-

řejné služby, snižovat platy a důchody a činit celou řadu dalších nepopulárních opatření. Tyto těžké dny mají dnes Řekové již prakticky za sebou a nadechují se k novému životu bez dluhů.

Senioři z RRS OSŽ si vyslechli rovněž informace o návrhu přestavby celého objektu apartmánu Orion. Přestavba by měla být zahájena po skončení letošní sezony, a příští rok tak budou moci rekreanti zavítat do již zmodernizovaného objektu.

ELEKTROKLOBĚŽKY A DĚTI Přibližovadlo, zábava, či hazard?

„Je samozřejmě na každém z nás, zda se svému dítěti rozhodneme koupit elektrokloběžku. Důležité je však znát základní fakta o bezpečnosti a používat ji na vhodném místě, kde nehrozí střet s dalšími účastníky silničního provozu.“ říká autorka článku Radka Osterová, ředitelka Prevencí pro život.

koloběžky nezvládají nerovnosti tak dobře, jako ta u jízdního kola, jsou tužší a překonat výmol či strukturované povrchy je tak pro ně větším problémem. Jízda na elektrokloběžce je také pro řidiče velmi obtížně čitelná. Jen těžko lze ukázat změnu směru jízdy, pokud cyklista není vybaven blinkery. To, co se tak děti naučí na do-

Elektrokloběžky a věk

V ČR není určena věková hranice pro jízdu na elektrokloběžce. Na trhu jsou tedy dostupné i elektrokloběžky pro děti od 5 let. Tyto elektrokloběžky mají sice většinou, oproti těm pro dospělé, méně výkonné motory, a tak i sníženou rychlost, není to však vždy pravidlem a existují i dětské elektrokloběžky se zcela běžným výkonem 250 W a rychlostí 20 km/h.

Co na to dětský pohybový aparát
„Při jízdě na elektrokloběžce je přínosem cvičení stability a posilování hlubokého stabilizačního systému. To lze však cvičit i jinými, daleko bezpečnějšími způsoby. Za mě je daleko přínosnější chůze nebo běh,“ uvádí fyzioterapeutka Helena Marzecová.

Silniční provoz

Hlavním úskalím je pohyb v silničním provozu. Dítě ještě není schopné předvídat a vyhodnotit důsledky, které může jeho jízda na elektrokloběžce zapříčinit. Malá kola elektro-

pravních hřištích, v případě elektrokloběžky zcela aplikovat nelze.

Co tedy můžeme doporučit?

„Nejdůležitější je myslet na bezpečnostní přilbu, ta je pro jezdce do 18 let povinná, doporučovala bych ji ale elektrokloběžkářům všech věkových kategorií,“ dodává ředitelka Prevencí pro život. Zajistěte dítěti prostor pro jízdu na elektrokloběžce mimo silniční provoz, ať neohrožuje sebe ani jeho ostatní účastníky. S dítětem pečlivě projděte ovládání elektrokloběžky a ujistěte se, že umí bezpečně zastavit. Elektrokloběžku doporučujeme užívat nejdříve od 13 let. Menší děti nechejte šlapat na kole a udělejte něco pro jejich dobrou fyzickou kondici.

Mgr. Radka Osterová

Poznámka redakce: Oslavili jsme Den dětí, a ty ho přežily ve zdraví... Ale pozor – před námi jsou dlouhé letní prázdniny, kdy se nebezpečí úrazu radikálně zvyšuje. A nejen na elektrokloběžkách!

Egejské moře je průzračně čisté, pláže jsou zde písčito-oblázkové

Nádraží v Leptokarii zve na výlety po okolí nebo na návštěvu Soluně či Atén

Tržnice v Leptokarii je bohatě zásobena ovocem a zeleninou a je velmi oblíbená

JOSEF SOUSEDÍK – VYNÁLEZCE, ODSOUZENÝ K ZAPOMNĚNÍ

Jméno Josefa Sousedíka, přezdívaného Moravský Edison, bylo po roce 1948 odsouzeno tehdejšími režimem k zapomnění. Proč? Pro komunisty to byl podnikatel, kapitalista a vykořisťovatel. Přitom to byl ryzí vlastenec, odbojář a Sokol, člověk se silným sociálním cítěním, který za svoji odbojovou činnost byl v období II. světové války pronásledován a při výslechu 15. prosince 1944 v úřadovně vsetínského gestapa při pokusu o útěk zastřelen.

Josef Sousedík se narodil roku 1894 v chudé a početné rodině vsetínského stolaře. Poté, co se vrátil z bojů první světové války, založil ve Vsetíně dílnu na výrobu elektromotorů, což byl obor, který ho zaujal již ve školních letech. Zajímal se i o drážní vozidla a lokomotivy. V roce 1919 stvořil ve Vsetíně závod na výrobu elektrických strojů pro stejnosměrný proud, po dvou letech pojmenovaný jako „Elektrotechnická továrna - Josef Sousedík, Vsetín - Morava“. Až do konce svého předčasně ukončeného života se věnoval vynálezcetví. Jako vynálezce uplatnil 220

světových patentů, mezi nejvýznamnější patřil patent na hybridní pohonné soustrojí (kombinace elektrické a benzínové zážehové pohonné jednotky), který se uplatnil při pohonu legendární motorové soupravy Slovenská strela M 290.0. Ta poprvé vyjela v roce 1936 po kolejích na trati mezi Prahou a Bratislavou a díky Sousedíkovu vynálezu dokázala překonat vzdálenost mezi oběma městy za 4 hodiny a 18 minut, tedy stejný čas jako dnešní moderní soupravy EC. Trať přitom v tehdejší době dovozovala vozu jezdit plnou rychlostí 130 kilometrů v hodině, ve stanicích musela souprava zbrzdit na šedesátikilometrovou rychlost. Pro svoji vysokou cenu (Slovenská strela stála v tehdejší měně jeden milion Kčs) byly ve své době vyrobeny pouze dvě soupravy s pořadovými čísly 001 a 002. Tato dvojice luxusních motorových vozů z kopřivnické továrny Tatra se stala výkladní skříní tehdejších Československých státních drah (ČSD).

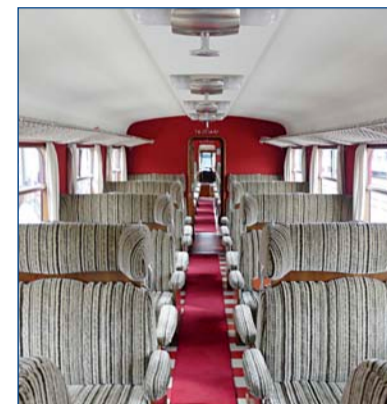
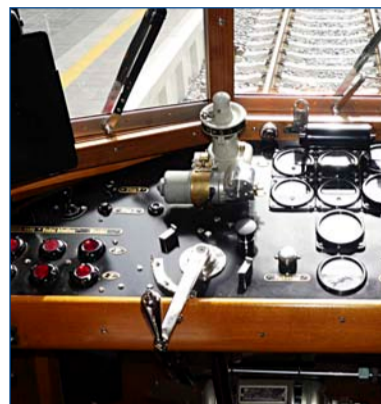
Po skončení války Slovenská strela sloužila až do roku 1953 pro přepra-

vu vládních činitelů, následně však obě soupravy skončily v domovské Kopřivnici, kde roku 1960 jeden z nich (M 290.001) shořel, druhý (M 290.002) postupně chátral. Trvalo celých 60 let, než se Slovenská strela dočkala obnovy. Zásahu na tom má především syn Josefa Sousedíka Tomáš, který si hned po pádu komunistického režimu předsevzal, že očistí otcovu památku. To se mu také plně podařilo a příjezd Slovenské strely do Vsetína byl jakýmsi vyvrcholením jeho snahy.

Miroslav Čáslavský

Syn Josefa Sousedíka Tomáš ve Slovenské strela

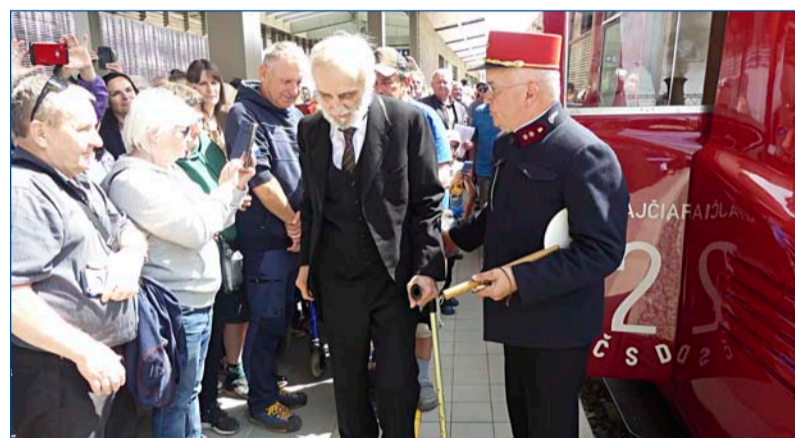
Řídicí pult a interiér Slovenské strela, jejíž pohon zkonstruoval Josef Sousedík

Symbolické setkání „TGM“ a Josefa Sousedíka zastoupeného jeho synem

Foto: Radovan Kocúrek

Tomáš Sousedík po příjezdu Slovenské strela do Vsetína

TŘINÁCTKA – ŠTASTNÉ ČÍSLO ŽELEZNIČÁŘSKÝCH HER

Začátkem června, konkrétně od 3. do 5. června, se v Potštejně konaly XIII. Železničářské hry. Slogan na upoutávacím letáčku sliboval: „Počasí garantovat neumíme, ale dobrou náladu a zážitky ano“, a jako každý rok se toto opět potvrdilo. První týmy dorazily již v pondělí dopoledne, aby se ubytovaly a mohly si prohlédnout okolí, nebo navštívit místní pivovar Clock. V odpoledních hodinách si týmy vylosovaly pořadí předvádění vtipných scének, které představeny v úterý ve večerním programu. Součástí také byla již tradičně diskotéka s DJ Pavlem Liškou.

Přestože počasí nebylo po všechny dny ideální a několikrát vydatně přšelo v úterý, kdy probíhaly samotné hry, se vydařilo. Celkem dvaadvacet týmů soutěžilo ve dvaceti disciplínách. V bazénu se hrál hokej, lovily se kachničky, hrála se hra Zběsilý popelář s motáním popelnice, střílelo se z luku a jako každý rok nechyběly záladné otázky otce Fury. Soutěžilo se také v házení čubou (zarážkou), jeden dobrovolník z týmu byl obmotán obvazy, aby připomínal mumii, a kladivem se zabouchávaly hřebíky. Hry byly hravé, zábavné a často fyzicky náročné. Některé soutěže probíhaly na trase do obce Litice nad Orlicí, vzdálené asi 7 km, kde bylo umístěno několik soutěžních stanovišť.

Letošní ročník vyhrál tým Hanácké folklór, druhé místo obsadili členové týmu DVI a třetí místo získal tým s vtipným názvem Lazaři. Dalšími zúčastněnými týmy byly například Cholericí flegmatici, Kráska a zvíře, Neschopný chrchlí, Zabezpečovací ze štatlu z brněnské Správy železnic a nově také tým Atomový jagermaistři.

Železničářské hry zařadil vedoucí celé akce Libor Šimůnek, předseda ZO OSŽ Mladá Boleslav, spolu se svými kolegy pořadatelé.

Na závěr je nutné podotknout, že vzhledem ke schválení konsolidačního balíčku a čerpání z FKSP se zdálo, že další hry se již konat nebudou. Dobrou zprávou však je, že díky sponzorskému týmu Operativci se příští rok mohou účastníci na hry opět těšit, a ti, kteří se ještě nezúčastnili se mají možnost přidat.

Text a foto: Filip Houdek

75. kongres IFEF – EEK

Ve dnech 8. až 12. května 2024 se ve francouzském Štrasburku konal **Evropský esperantský kongres** (dále EEK), v jehož rámci se uskutečnil i **75. kongres IFEF** (Mezinárodní sdružení železničářů esperantistů).

EEK se zúčastnilo celkem 657 účastníků z pěti světadílů a 36 zemí, z toho 93 členů IFEF z 12 zemí. Hlavním tématem kongresu byl **Dialog mezi národy**, nositele míru.

Na přípravě a zabezpečení kongresu se podílely kromě hlavního organizátora – Francie i další esperantské svazy, z Německa (GEA), Belgie (BEF), Itálie (IEF), Švýcarska (SES), Mezinárodní železniční esperantská federace (IFEF), Mezinárodní liga učitelů (ILEI) a zároveň kongres získal i podporu od UEA, EEU a IEFEO. Hlavním cílem kongresu bylo shromáždit esperantisty všech úrovní a nabídnout tak jedinečnou příležitost pro setkání, vedoucí k výměnám názorů a diskuzi.

Jednání EEK se konalo v zasedacích místnostech Univerzity ve Štrasburku.

EEK kongres zahájil 8. 5. 2024, což byl Den Evropy, prezident LKK (kongresového výboru) pan Bruno Flochon, který přivítal účastníky kongresu a představil vedení LKK, mezi nimiž byla i prezidentka IFEF paní Rodica Todor. Kongres pozdravila jak starostka města Štrasburku, tak i zástupce regionu Grand Est. Za esperantské hnutí pozdravil kongres prezident UEA (Mezinárodní esperantské sdružení).

V rámci programu 75. kongresu IFEF se uskutečnilo:

- jednání Výboru IFEF
- jednání Odborné komise Terminologické sekce, Odborně aplikační sekce, pod vedením J. Matušky
- volby do vedení sekcí: Terminologickou sekci povede G. Brandenburg z Německa, Odborně aplikační sekci nadále povede J. Matuška z ČR
- byly odsouhlaseny zprávy tajemníka IFEF (Vito Tornillo z Itálie), účetní zpráva, včetně revizní, rozpočet

na příští rok (Laurent Vignaud, Denise Happi Foso, z Francie), zpráva redaktora časopisu Internacia fervojisto (L. Kovář z ČR)

▪ proběhly volby vedoucího Výboru IFEF a jeho zástupce; vedoucím byl opětovně zvolen Z. Hinšt z Chorvatska a jeho zástupcem L. Hakl z ČR.

Blok odborných přednášek:

- Trvale udržitelná doprava a představení brožury Verden projektu, J. Matuška

▪ Christian Dardene, Hubert Peyrouly (FR): Francouzské vysokorychlostní vlaky

▪ Bodo Ehrlich (DE): 175 let výroby lokomotiv v Kasselu

▪ Guido Brandenburg (DE): Železnice Freiburg–Colmar

▪ Ladislav Hakl (CZ): Přestavba železniční stanice Pardubice

▪ Andreas Diemel (DE): Místní železniční doprava na francouzsko-německém pomezí

▪ Zlatko Hinšt (HR): 100 let odborného časopisu 'La Fervojisto'

▪ Lene a Jan Niemann (DK): Nový most Storstrømsbroen.

Dále bylo projednáno:

▪ Záležitosti hnutí, příprava účasti na Světovém esperantském kongresu v Brně (v roce 2025)

▪ Příprava a prezentace 76. kongresu IFEF v roce 2025, v Žilině na Slovensku

S tímto programem běžel souběžně i další program EEK.

Po dobu konání kongresu bylo možné navštívit i různé další přednášky z mnoha oborů. Také se konalo několik kurzů esperanta i jazykových zkoušek. Současně bylo otevřeno velké esperantské knihkupectví.

Kulturní program se odehrával večer v La Manège, kde vystupovali esperantští umělci.

Organizátoři EEK připravili bohatou nabídku výletů a exkursí, např. návštěva Evropského parlamentu, čtvrti

La Petite France, čtvrti Neustad, Alsaského muzea, Humanistické knihovny Sélestat, Moint st.Odille, katedrály Notre-Dame, vinného sklepa, výlet na kolech a plavba po kanálech Štrasburk a další.

Odborné exkurze:

- návštěva střediska údržby vozidel francouzských drah SNCF (Technicentre Grand Est)
- návštěva železničního muzea ve městě Mulhouse.

Kongres byl kladně hodnocený a pro nás, členy IFEF, bylo potěšením, že náš odborný železničářský program našel i další zájemce z řad ostatních esperantistů.

Prezident kongresového výboru byl přijat starostkou města

Estraro – vedení IFEF, vpravo Rodica Todor, prezidentka IFEF z Rumunska, uprostřed člen vedení IFEF Ladislav Kovář z ČR, vlevo pokladník IFEF Laurent Vignaud z Francie

Prezidentka IFEF Rodica Todor při vystoupení na zahájení kongresu

Účastníci kongresu

Návštěva střediska údržby vozidel francouzských drah SNCF

Ĉeĥa Fervojista Esperanta Asocio / Český železničářský esperantský svaz

Výroční členská schůze Českého železničářského esperantského svazu (ČŽES)

Dne 27. května 2024 se v zasedací místnosti Ústředí OSŽ uskutečnila výroční členská schůze Českého železničářského esperantského svazu (ČŽES). Části jednání se zúčastnil také

Ing. Ondřej Šmehlík, vedoucí mezinárodního oddělení Ú OSŽ. Členové ČŽES vyhodnotili činnost za uplynulé období a schválili plán činnosti na další období.

Zároveň byla hodnocená účast členů nejen na tuzemských esperantských akcích, ale i účast na mezinárodních esperantských akcích. Zástupci ČŽES se pravidelně zúčastňují mezinárodních esperantských kongresů, které se každoročně konají vždy v některé členské zemi IFEF. V letošním roce se konal 75. Evropský kongres esperanta, při za-

hájení, které se konalo dne 8. května, byl tento den označen jako Den Evropy. Příští kongres IFEF se uskuteční v roce 2025 v Žilině, na Slovensku.

hájení, které se konalo dne 8. května, byl tento den označen jako Den Evropy.

Příští kongres IFEF se uskuteční v roce 2025 v Žilině, na Slovensku.

Účastníci VČS

Jednání výroční členské schůze zahájil a vedl Ladislav Hakl, předseda ČŽES, části jednání se zúčastnil i vedoucí mezinárodního oddělení Ú OSŽ Ing. Ondřej Šmehlík (vpravo)

Foto: Vít Stanovský

TURNAJ V MALÉ KOPANÉ SOSNA CUP POŘADANÝ ZO OSŽ DKV PRAHA

Dne 4. června se v Lysé nad Labem uskutečnil třetí ročník turnaje v malé kopané SOSNA CUP, který pořádala ZO OSŽ DKV Praha. Turnaje se zúčastnili kolegové z Čech i Moravy hrající za čtyři týmy: Praha-hl. nádraží, Praha-Vršovice, Cheb a Kolín.

Tento turnaj navazuje na dlouholetou tradici, kterou v posledních letech obnovila skupina nadšenců z ZO OSŽ DKV Praha. Navzdory problémům spojeným s konsolidačním balíčkem se turnaj podařilo úspěšně uspořádat díky podpoře sponzorů.

Na prvním místě se umístil tým Praha-Vršovice, který předvedl vynikající výkon. Celou akci zařadil bývalý přednosta DKV Praha Václav Sosna, jehož jméno turnaj nese. Turnaj SOSNA CUP se opět ukázal jako

skvělá příležitost k setkání a soutěžení mezi železničáři z různých koutů České republiky a všichni účastníci se již těší na další ročník.

Text a foto: Daniela Houdková

STO LET TÁBORA CHRUDIMKA

Již v roce 1924 parta vyznavačů zdravého životního stylu, okouzlená malebnou přírodou u řeky Chrudimky, položila „první základní kámen“ původně jen stanového tábora pro děti a dospívající, aby tam mohli trávit prázdniny a volný čas. Během příštích sto let se stala spousta zásadních událostí, které ovlivnily nejen vývoj České republiky, ale samozřejmě i tábora Chrudimka, žádná z nich však tábor nepoložila. Důkazem je oslava 100 let Chrudimky, kterou uspořádali členové ZO DKV Praha. Hlavním organizátorem akce byl Jan Bitter, jenž byl dlouholetým hlavním vedoucím. Součástí programu byly tematické scénky vztahující se k vývoji a změně vlastníků tábora a slavnostní odhalení pamětního kamene. Počasí účastníkům zprvu moc nepříjalo, ale i tak se víkend na Chrudimce vydařil včetně dvou uspořádaných her: „Všechny chutě Chrudimky“ a „Kde jsme už léta nebyli“, ve kterých účastníci soutěžili po družinkách.

Tábor Chrudimka leží ve východních Čechách vedle městyse Trhová Kamenice a za svoji dlouhou existenci jej vlastní-

la nebo provozovala celá řada subjektů. Od zakladatelů stanového tábora přes spolek Zdravá generace, kdy byla postavena první pevná stavba chata „Hlavárna“, i přes temné období naší historie, kdy za druhé světové války sloužil jako sanatorium pro Hitlerjugend. V roce 1949 dostala objekt tehdejší Ústřední národní pojišťovna, v roce 1954 byl přidělen ROH a v roce 1956 přechází pod Správu pražské dráhy. V roce 1962 získává tábor Tratová distanace a v roce 1978 byl předán celý objekt tábora Lokomotivnímu depu Praha-střed. V rukou Odborového sdružení železničářů depa kolejových vozidel Praha je od roku 1990 a provozuje se pod tímto vedením dodnes. Tábor zažil v roce 1997 i nepříjemnou evakuaci dětí z důvodu povodní a v zimě v roce 2006 napadlo tolik sněhu, že podlehl střecha u jídelny. V té době se zvažovalo, jestli tábor zachovat. Za pomoci Českých drah, a.s., a úsilí členů OSŽ a přátel táborníků se ho podařilo opět uvést do provozu. Tuto zajímavou historii ztvárnili ve svých vtipných scénkách účastníci oslavy 100 let tábora.

V současnosti na táboře probíhá první a druhý běh, Výtvarný tábor a Podzimka, kterých se účastní nejen děti zaměstnanců Českých drah, Správy železnic a ČD Cargo. O děti se stará zkušený tým dobrovolníků z řad bývalých účastníků tábora, zaměstnanců DKV Praha nebo jejich přátel.

„Soudě podle ohlasů se nám akce i přes nepřízeň počasí celkem vydařila. Zasloužili se o to v nemalé míře i moji kolegové z přípravného výboru, tedy konkrétně Libor Pavel, Láďa Kohoutek (Kikín), Martin Kolář (Martan), Milan Syblík (Sybi), Mirek Prokop (Buben) a Michal Dobeš (Pervík), takže bych jim chtěl tímto velmi poděkovat. Ale děkuji samozřejmě hlavně vám všem, že jste přijeli, aktivně se zapojili a že jsme si víkend mohli pěkně užít,“ zhodnotil celou akci závěrem hlavní organizátor Jan Bitter, který každému účastníkovi na památku předal pamětní list, dřevěnou turistickou známku a také platné poštovní známky 100 let tábora Chrudimka.

Text a foto: Daniela Houdková

Léto na Švestkové dráze aneb Dívky z kalendáře

(Foto: Petr Dobiášovský)

